

1912

butlletí informatiu
MARÇ 2021

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

Jardins Pedralbes (foto: Rosa M. Soler)

ELECCIONS

*"Emissió de vots per elegir càrrecs polítics o sindicals.
Eleccions generals. Eleccions que se celebren per elegir
els representants dels partits ..."*

Doncs sí, aquest és el significat de la paraula "eleccions". Dret i deure que tenim totes les persones i que per aconseguir-lo han lluitat homes i dones al llarg dels anys.

És per això que hem de exercir aquest dret, dret que hem pogut dur a terme el passat 14 de febrer i que malgrat la situació de pandèmia que vivim hem tornat a demanar als nostre representants, amb majoria en clau independents que facin servir el nostre suport per lluitar i aconseguir el que al 2017 ja els hi vam transmetre, difícil sí, però no impossible.

Ara els toca a ells de transformar la confiança que els hi hem donat amb realitats, que es deixin de pica baralles de partit i que governin pel poble i els ciutadans que els han votat. Que deixin el seu EGO partidista a banda i no malbaratem tres anys més.

Poseu-vos a treballar pel nostre País, que també es el vostre.

Aquí ho deixo

Í N D E X

3 EDITORIAL: Eleccions	Mont-Roig del Camp - l'Areny
4 CULTURA: Parcs	24 MUNTANYA: Dimecres al sol; Normes
6 MUNTANYA: Serralada de Marina	25 CALENDARI: Senderisme i Sempredodem
8 MUNTANYA: Pràctica amb els monitors	26 CALENDARI: Grup Joves;
CALENDARI: BTT
10 MUNTANYA: Excursió a Collserola	27 CALENDARI: Esquí Muntanya
SORTIDES FAMILIARS
12 NATURA: La perdiu blanca	28 GLACERA: Calendari 2021
15 GLACERA: Muntar reunions a la neu	29 Llibre centenari de la FEEC
Butlletí online
18 RECORDS: Una aventura monserratina	30 AEC: Altes de desembre; Pagaments;
Correus electrònics; La Ribalera
AGENDA D'ACTIVITATS:	
21 Calendari activitats març	
22 SENDERISME: Serra dels Emprius	
23 MUNTANYA: Sempredodem.	

PARCS

Passejada matinal pels jardins de Pedralbes i de La Maternitat amb l'Anna Tomàs i en Domènec Palau.

28 de gener de 2021

Per: Francina Torrent Isanta

Font d'Hèrcules (foto: Rosa M. Soler)

Amb el grup de senderisme quedem de trobar-nos a les 9,45h a la parada de metro L3 de la Zona Universitària, banda muntanya. Fa un dia preciós, de temperatura primaveral, un cel clar, gens de vent., tot plegat que comencem a caminar amb força i entusiasme. Per tal de complir amb la normativa del Còvid fem dos grups de 6 persones conduïts pels dos vocals.

Comencem a caminar Diagonal avall fins que trobem les escultures de Lleida i Tarragona, abans del Palau Reial de Pedralbes, parem en dos llocs ben separats per rebre les explicacions de l'Anna i el Domènec. A la de Lleida hi veiem cinc figures femenines amb motius dels fruits de la terra, és un retrat d'una escena

de camp i a la de Tarragona amb motius del mar i també 5 figures femenines. Seguim caminant, tot conversant, admirant i recreant-nos amb les escultures que anem trobant (la Femenina, la Mediterrània...) fins a l'entrada principal dels jardins del Palau de Pedralbes.

Ens trobem amb un estany i un jardí tipus anglès, és a dir, que respecta i aprofita l'estat natural del terreny amb les seves ondulacions, pujades i baixades i que conserva els arbres naturals de la zona, encara que també se n'hi poden afegir d'estrany. Els tarongers podats amb forma de cilindres arrodonits ens donen la benvinguda. Anem seguint cap amunt, respirant profundament per captar la bellesa del lloc, plantes i arbres diversos, flors... fins que arribem a la part posterior

Jardins Pedralbes (foto: Rosa M. Soler)

de l'edifici del palau on hi trobem un grup que fa activitat física (Zuma).

Ens dirigim cap a la Font d'Hèrcules, obra d'en Gaudí, i veiem un cap de drac de ferro que escup aigua sobre una pica que du frontalment gravat l'escut de les quatre barres, la font va restar oculta en mig d'un bosquet de bambú, planta molt invasiva, fins que el 1983 es va localitzar i restaurar. Prop d'aquí hi ha una escultura, que és un nu de dona, que té els peus posats sobre una boscúria de cintes verdes, que quan floreixin, pel mes de maig ho fan, sortiran unes flors/ lliris preciosos de color vermell o carbassa, us podeu imaginar la bellesa?

Seguim cap a la caseta de jocs que van dissenyar els arquitectes Enric Miralles i Benedetta Tagliabue que està bastant malmesa i continuem el camí cap a la sortida. A la cantonada de l'Av. de Pedralbes trobem la porta d'entrada als Pavellons, anomenada de les Hespèrides (el drac que controla), una obra de Gaudí meravellosa. La reixa de ferro en forma de drac, amb ulls de cristall, recorda la posició de les estrelles de la constel·lació de la serp, damunt del drac hi ha un taronger d'antimoni, al·lusiú també a les Hespèrides, les cadenes i molts i molts detalls més.

Continuem caminant, travessem la Diagonal i cap al recinte de La Maternitat i el primer edifici que trobem és el que

actualment es fa servir com a maternitat, els altres tenen funcions diverses de la Diputació i de la Universitat de Barcelona. Els jardins són també de tipus anglès o jardí de paisatge.

Passem per les cuines i menjador de la Maternitat que actualment no es fan servir, contemplem les escultures de la Mare de Déu embarassada, la de la maternitat i no deixem de veure tres magnòlies excepcionals, una d'elles la més gran de Barcelona, amb més de 12m d'alçària i una amplada que supera el 15m.

Ens acomiadem dels que surten per aquesta part més meridional i els altres anem cap amunt, a la Diagonal per refer el camí que hem seguit al matí fins a la Zona Universitària. El Josep i jo tenim la sort de poder agafar un bus que ens porta fins l'hospital de Sant Joan de Déu, límit amb Esplugues, i allí trobem el cotxe per anar a casa.

Ha estat un matí fantàstic, hem quedat com a nous, nous d'esperit sobre tot, i des d'aquí donem les gràcies, en nom de tot el grup, a l'Anna i al Domènec, i també a la Junta de l'Agrup, per la idea genial de preparar sortides com aquestes que ens permeten estar a l'aire lliure i complir la normativa vigent. El confinament municipal ens ha dut a veure'ns poc, a viure encaixonats i cada vegada més reclosos. Gràcies, mil gràcies i endavant, que l'Agrup no s'acabi mai.

SERRALADA DE MARINA

9-2-2021

Per: Rosa M. Soler

Un grup de socis habituals a les sortides de "Semprepodem", van preparar una caminada per la Serralada de Marina, pel dissabte dia 6, amb l'opció de repetir-la el dimarts dia 9, data molt més atractiva pels jubilats, que podem gaudir del luxe d'anar a la muntanya entre setmana, cosa que s'agraeix molt en aquestes dates en què les muntanyes més properes a Barcelona, estan "superpoblades".

Camins amagats (foto: Àngel Porras)

Això em va animar a apuntar-me a la proposta, encara que amb una mica d'expectació per si podia ser una mica massa per a les meves possibilitats i ritme de caminar...

Ens vam trobar una colla de 10 a la sortida de metro de Singuerlin i vam començar a caminar per carrers en forta pujada, en direcció al Turó del Pollo o Puig Castellar, on vam fer cap per un itinerari diferent dels que jo coneixia i que passa per la banda oriental. Després d'una

volteta pel poblat ibèric, vam seguir camí cap el Serrat de les Ermites, passant per Sant Climent i Sant Onofre. Tota l'estona tenim bones vistes sobre la part nord del Barcelonès.

Arribats a Sant Onofre, vam fer una parada per esmorzar, tot cercant el millor racó per evitar el molest ventet que hi feia.

Un cop refets, vam baixar cap el Coll de la Vallençana, on vam travessar la carretera de Montcada a Badalona, per a remuntar cap el Turó de les Maleses, i el poblat ibèric del mateix nom.

Durant tot el camí gaudim de la companyia de les argelagues i els roma-

Esmorzant a Sant Onofre (foto: Joan Codina)

nins ben florits, que ens alegren la vista i l'olfacte.

Malgrat que no està tan ben arranjat com el de Puig Castellar, el poblat de les Maleses és també força gran i sorprenen sobretot, per la seva ubicació en un lloc amb vistes espectaculars sobre tots els voltants. Realment ningú com els ibers per trobar llocs amb vistes!!

Després d'una petita aturada per gaudir de l'entorn, empenem la baixada cap a Montcada. En Pep ens condueix per camins i caminets que passen per llocs ben solitaris i ombrívols. Sembla impossible que tan a prop de les autopistes, els trens i els carrers de Montcada hi quedin aquests racons tan amagats.

Passem prop de Sant Pere de Reixac, sense arribar-hi, i després també prop del restaurant Can Piqué, per acabar ja a Montcada, prop d'un pont que ens permet de creuar el Besòs, ben a prop de les estacions de la Renfe.

Aquí ens acomiadem i ens separem en dos grups, ja que cadascú fa cap

Poblat ibèric de les Maleses (foto: Rosa M. Soler)

a l'estació de línia de tren que li va més bé, donant per acabada la caminada... Bé, no tothom, perquè l'Ana sembla que no n'ha tingut prou i decideix tornar a peu cap a casa tot seguint el marge del riu.

Per part meva acabo contenta d'haver-ho pogut fer, potser a un ritme un pèl més ràpid de l'habitual per mi, però que he pogut seguir sense problemes i en molt bona companyia.

Fins una altra companys!

Iniciem la baixada cap a Montcada (foto: Anna Viola)

EXCURSIÓ DE PRÀCTIQUES AMB ELS MONITORS

Per: Pep Molinos

En una reunió de junta i amb els monitors de la Secció Infantil i Juvenil, vàrem acordar de fer una excursió de pràctiques de mapes i orientació. Com no podia ser d'altra manera, donada la pandèmia i les mesures de prevenció, l'excursió de pràctiques l'hem realitzat a Collserola.

Trobada final

Així doncs amb la col·laboració de membres del Grup Jove, el dissabte 13 de febrer ens trobem de bon matí a la plaça Catalunya, on mig sortegem els grups de dos o tres membres. A cada grup se li lliura un sobre a l'atzar on hi ha l'itinerari que cal fer, un mapa de la zona, el punt de sortida, les instruccions referents als azimuts que hauran de calcular, així com les fotos que han de fer en uns punts concrets de l'itinerari.

Els punts de sortida són: Baixador de Vallvidrera, Penitents, Mundet, Montbau, Valldaura i Canyelles. El punt de trobada de tots plegats és a la una del migdia a l'ermita de Sant Adjutori. Els itineraris no són pas rectilinis, ja que van cercant fonts o ermites fora d'un itinerari massa lògic.

L'excursió a més de ser unes pràctiques d'orientació, es converteix en una petita gimkana, i tots els grups anem

enllaçant els punts de l'itinerari segons les instruccions dels sobres, pujant i baixant carenes, creuant torrents, prenent els azimuts, consultant en el mapa els canvis continuats de l'itinerari, i fent les fotos dels punts requerits.

Tots els grups anem arribant a l'hora prevista a Sant Adjutori, menys un que per la llargada del seu itinerari arriba un pèl tard. Reunits al pedrís del davant de l'ermita, comentem els itineraris, les anècdotes, on eren les fonts amagades, etc. Dinem plegats i passada una estoneta de panxing, tots junts prosseguim la ruta per uns bonics i ombrívols corriols, que passant per les runes de l'ermita de Sant Vicenç del Bosc ens porten a Sant Cugat del Vallès.

Pantà Vallvidrera

Sembla que tots hem quedats satisfets de la jornada. Els monitors també han pogut compartir dia i conèixer activitats del Grup Jove, i ens emplacem a fer-ne una altra d'aquí pocs mesos, si la covid-19 ho permet, pel Pre-pirineu; fins i tot hi ha qui diu de fer-ne una de nocturna.

Sant Adjutori

EXCURSIÓ A COLLSEROLA

Per: **Conxita Güell**

Som a 17 de febrer, toca excursió del grup de Dimecres al sol, i és fàcil d'endevinar on anem: a Collserola. Sort en tenim d'aquesta serralada que ens acull un dia i un altre i cada cop ens mostra una cara nova: camins i corriols, fonts, boscos i clarianes, fauna variada, turons amb bona vista, ruïnes amb història, ermites, masies i cases modernistes.

Foto: Joan Tarruella

Avui el Pere ens ha preparat una ruta de nou quilòmetres que farà les delícies dels assistents.

Quedem a la plaça de Catalunya a les nou, som una bona colla i hi arribem amb puntualitat suïssa. Agafem el tren fins al baixador de Vallvidrera que serà el nostre punt de partida i d'arribada.

Just deixada l'estació, trobem l'església de Santa Maria de Vallvidrera tota envoltada de bosc i, un pèl més amunt, veiem la Vil·la Joana. Primeres fotos i continuem endavant. Camí de bon fer, que ens permet d'anar xerrant amb uns i altres, que de conversa no en manca.

Collserola és ple de fonts i avui en veurem tres: la Budellera, d'en Ribes

i la Rabassada.

La font de la Budellera és la més popular. És un espai natural i arquitectònic dissenyat per Forestier (1918), pensat per a fer-hi parada, i nosaltres el triem per a esmorzar-hi.

En acabat, agafem un camí amb alzines i roures pelats a banda i banda i ben aviat ens apareix el Tibidabo amb un angle nou de l'església, diferent del que veiem de Barcelona estant. El cel cada cop és més blau, només amb quatre núvols blancs esfilagarsats. Més endavant, dalt del turó de la Vilana, hi ha la torre de telecomunicacions, espectacular com totes les obres de Norman Foster. Ens aturem a mirar-la perquè algú amb bona vista hi distingeix un home, penjat al capdamunt de l'antena.

De seguida ens plantem al cim de la serralada: el Tibidabo (516 m). Al parc d'atraccions ens rep un sol esplèndid i una calma gens habitual. Comentem que és una sort de poder voltar els dies de cada dia, quan hi ha poca gent. Les escales de l'església són el lloc ideal per a la

foto de grup i ens la hi fem. Ens hi estem una estona, que hi ha qui l'aprofita per visitar l'església.

Paraules del poeta Verdaguer:
**L'alt Tibidabo, torre que sos
plançons domina, és la superba
acròpolis que vetlla la ciutat.**

La fita següent és el viaducte de can Ribes, una descoberta per a una bona part de nosaltres, un lloc bonic envoltat de pins. I des d'aquí ens fixem en el lloc on ara anirem per veure les ruïnes de l'antic casino de la Rabassada, que n'hi ha que desconeixem.

Abans ens aturem a la segona font del dia, la d'en Ribes. La font i els bancs fets amb mosaic a l'estil modernista. No gaire més enllà, arribem en un lloc enclotat i humit, tot ple d'heura i molsa. És un entorn que no deixa indiferent ningú i que acull la font de la Rabassada. Hi ha una taula rodona enorme, a punt per a anar-hi a berenar una tarda d'estiu.

Passem per un corriol estret, ple d'arbustos i esbarzers, fins a arribar a les ruïnes del casino, al peu de la carretera de la Rabassada. Restes d'un passat esplendorós que no va escatimar-hi luxe, com encara es pot veure en algunes parets i balcons.

Veiem les primeres violetes de l'any, tímides i discretes; també és el moment de la mimosa, groga i atractiva. Enmig del bosc hivernal es fa evident que

Font d'en Ribes (foto: Domènec Palau)

anem de cara a la primavera.

I prenem el tram final de l'excursió. Passem per la urbanització on hi ha el restaurant Can Cortès, on tres companys es queden a dinar. La resta, cap a la Vil·la Joana, el recer on el poeta Jacint Verdaguer es va morir i que avui és un museu. A fora hi ha un llibre-monument amb aquests versos:

**La poesia és un aucell del cel
que fa sovint volades a la terra,
per vessar una gota de consol
en lo cor trist dels desterrats
fills d'Eva.**

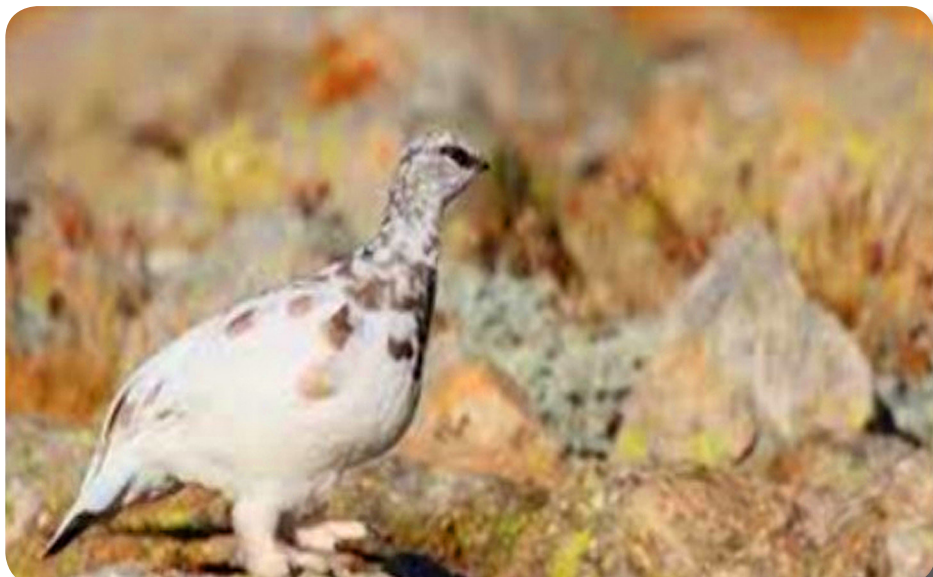
El rellotge de la casa marca dos quarts de dues, hora d'anar a agafar el tren. Seguim el passeig dels plataners i només ens resta una estona de baixada fins a l'estació. Al marge del camí, hi trobem un porc senglar que rosega alguna cosa sense parar esment en la gent que se'l mira.

Dia clar, camins per a recórrer, descobertes impensables i una companyia immillorable. Ja esperem el següent Dimecres al sol.

BESTIOLES QUE JA NO ES VEUEN

LA PERDIU BLANCA

Per: Jordi Pino

Nom en català: Perdiu blanca, perdiu de neu o mussola.

Nom científic: *Lagopus mutus*.

Família: És un ocell gal·liforme de l'ordre dels fasianiformes i de la família dels tetraònids.

Alimentació: S'alimenta de fulles de qualsevol vegetal, baies i brots de vegetació. A l'hivern menja brots de bedolls i salzes. Els polls són més carnívors i mengen també insectes i aranyes.

Reproducció: Fan els nius a terra, en forats amagats per glevs d'herba de prat. Fa una posta en primavera de 5 a 7 ous que cova durant 7 setmanes. Els pollets,

com qualsevol au, naixen valent-se per ells mateixos; si bé, van guiats pels pares fins al cap d'uns dos/tres mesos en que esdevenen independents.

Característiques: Els adults solen mesurar uns 35 cm. Tenen molt de plomatge per protegir-se del fred i, fins i tot, aquests els hi arriba a les potes. El plomatge que a l'hivern és blanc amb la cua negra per mimetitzar-se amb la neu, a primavera el perd i el substitueix per un nou plomatge de color bru. Viuen per sobre dels 2.000 metres i a l'estiu solen estar al voltant dels cims més alts. És originària de les zones àrtiques i és una relíquia de les èpoques glacials.

Amenaces: Sempre ha estat difícil veure'n, però en determinades condicions i indrets és probable trobar-ne. Estudis recents diuen que al nostre país es mantenen estables unes poques parelles als cims més alts de Cerdanya i Andorra, als entorns d'Aigüestortes i pels voltants de la Vall Ferrera. Són molt vulnerables als canvis climàtics, especialment a la manca de neu d'aquests darrers anys, doncs a l'hivern amb el plomatge blanc, destaquen molt sobre un terra fosc quan manca la neu i són un blanc perfecte pels depredadors. És una espècie que està molt protegida.

On es poden veure: Es poden veure, sempre molt d'hora i quan encara no ha passat gent, als cims de la Cerdanya com el Puigpedrós, el Cambres d'Ase a Sant Pere dels Forcats, la Portella blanca d'Andorra o al cim de la Portelleta. També hi ha possibilitat de veure'n als cims que envolten la Vallferrera i les Aigüestortes.

Una història molt antiga amb perdis blanques:

Any 1970, a mitjans de setembre amb un company que no puc situar, volíem pujar al Puigpedrós. Ens havíem d'afanyar si no volíem anar-hi amb neu, doncs en aquells anys era habitual que pel vols de la mare de Deu de la Mercè, caiguessin les primeres nevades que ja es mantindrien tot el

hivern a les cares nord de les muntanyes. Pels vols del Pilar queien noves nevades que ja la mantenien fix a les parts altes, a partir dels 2.500 metres.

Escollírem un dia en que la previsió meteorològica que donava la premsa escrita, anunciava bon temps. La de TVE, única cadena del moment, no la veiem tan fiable. No és que això de la meteo en paper fos garantia de res, però l'experiència ens deia que n'erraven menys. Penseu que sense meteocat, ni globus sonda ni satèl·lits, els pronòstics es feien des d'un munt de vaixells situats al mig de l'atlàntic anomenats per les lletres de l'abecedari (vaixell J, vaixell L, vaixell M, etc.) i que anunciaven els fronts de núvols que venien de les Amèriques, la seva potència, temperatura, velocitat, consistència i probable trajectòria. Amb això es calculava quan arribarien a casa nostra, si hi hauria nuvolades o ruixats, on caurien i les temperatures que tindríem.

Així que, aprofitant un dia de vacances, un dissabte -llavors era feinerben d'hora prenguérem des de Barcelona

la Renfe fins Puigcerdà i d'aquí amb taxi, fins a Meranges. Val a dir que ens costà un munt convèncer al taxista de que hi anés, doncs la pista forestal que muntava des de la carretera de Puigcerdà a la Seu fins a Meranges, era infernal, estreta, plena de pedres i grans forats. I l'auto tampoc hi ajudava gota, un Seat 1.500 de l'època, que a cada sotrac era un grinyol i gaire bé una patacada amb el cap al sostre.

Si per fer pujar al taxista a Meranges necessitàrem deu i ajut, més feina encara tinguérem per convèncer-lo de que mos vingués a recollir l'endemà. Ens va donar un telèfon, llavors fix i l'haviem de trucar des de la fonda del poble a veure si podia venir per tornar-nos a Puigcerdà. La fonda a més de ser l'únic lloc del poble amb telèfon, era bar, estanc, supermercat, botiga de roba, de sabates, drogueria i un munt de coses més. Amb aquesta incertesa, muntàrem a peu fins el refugi de Malniu, que en aquella època era d'us lliure.

El refugi l'havia conegut l'hivern de l'any anterior, en que degut als munts de neu que hi havia, no vam trobar la porta. Després de voltar-lo, només hi veiem finestres i per una que estava mig oberta hi varem entrar, amb la sorpresa de que era la del primer pis. El refugi estava mig colgat i va ser tal el fred que passàrem aquella nit, que l'endemà només ens quedà esma per tornar a baixar al poble. Aquest cop si que dormirem bé i l'endemà ben d'hora enfilàrem amunt fins el cim.

En arribar-hi, donàrem un vol per la plana i els blocs que hi ha al voltant del Puigpedrós. En la banda nord, encara recordo que en una canal, hi quedava una petita congesta de neu. No feia més d'un centenar de metres quadrats, però ens va impressionar veure encara, a mitjans de setembre i en aquest indret, restes de neu de l'hivern.

Mentre ho contemplaven, d'uns rocs s'alçaren mitja dotzena d'aus que després per la mida i el indret on eren, deduírem que eren perdus blanques. Eren encara de color bru i al veure'ns, varen saltar a uns rocs propers. Estiguérem una bona estona veient com s'espolsaven les plomes, indiferents a nosaltres, fins que per temps, haguérem de marxar a cercar el telèfon del poble i el taxista. Val a dir que aquest va tardar, però al final ens va portar.

MUNTAR REUNIONS A LA NEU

Per: Javier Aznar

Quan escric aquest article no només estic confinat municipalment, sinó que la neu bloqueja diversos accessos, i ja que no podem tenir mobilitat amb normalitat, ho aprofito.

Segurament ja sabem com instal·lar reunions a la neu, en qualsevol cas serveixi com a recordatori tant la tècnica com els detalls que s'acompanyen.

La principal decisió que hem de saber prendre és que sempre que puguem la reunió la muntarem en roca, mitjançant assegurances flotants (friends, empotradores) o bagues sobre blocs... etc. És important saber que la neu és un element inestable, les successives capes de nevades estan sotmeses a forts contrastos de temperatura i cada nova capa que es disposa no sabem el grau de compactació amb la inferior, aquest efecte ho haurem comprovat moltes vegades al plantar el piolet i trobar la capa superior dura i no obstant això, la inferior gairebé neu en pols.

Però si no tenim una altra solució, com a últim recurs, la muntarem a la neu.

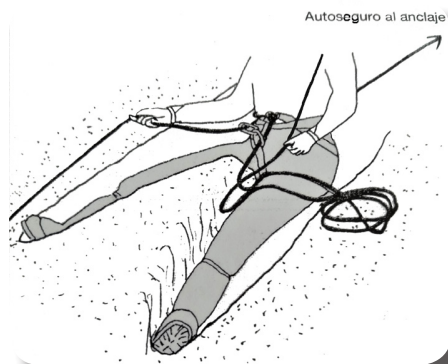
Tots els sistemes d'ancoratge que veurem, tenen en comú **quatre aspectes molt importants** i que hem de tenir present:

1) No assegurar al company directament des de la mateixa instal·lació de la reunió.

2) El sistema d'autoassegurança del que assegura, ha d'estar tibant fins al punt de l'ancoratge.

3) Sempre el que assegura ha d'estar situat més avall respecte el punt d'ancoratge

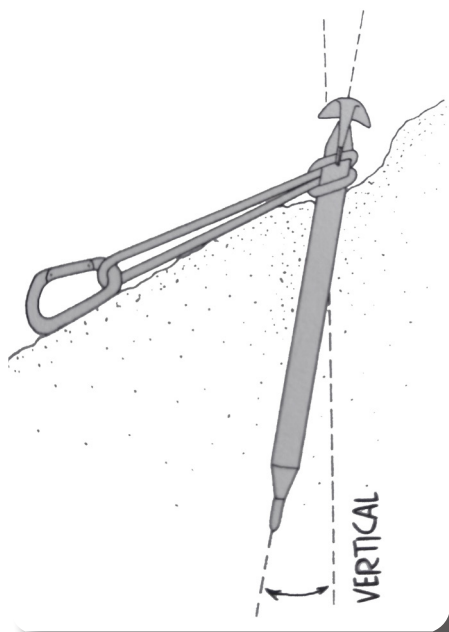
4) La corda d'assegurament del company ha d'estar sempre tibant.

SISTEMA DE V

Aquest sistema és més propi en pendents de poc desnivell fins a 40 °

aprox., Es tracen dos solcs en forma de V invertida, és a dir en direcció cap a la vall, amb una profunditat d'uns 20 o 30 cm de profunditat i a la part d'intersecció excavar una petita plataforma, on ens hi asseurem i col·loquem les cames en cada solc, per assegurar al company utilitzarem el sistema d'assegurar per l'esquena o bé mitjançant un mosquetó de seguretat en l'anell ventral de l'arnés com a passant i assegurar per l'esquena.

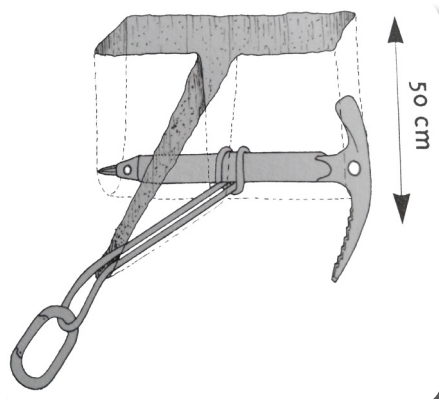
PIOLET VERTICAL

És un sistema d'ancoratge ràpid de muntar, depenent de l'estat de la neu, compactarem més o menys la zona de l'ancoratge, plantarem el piolet lleugera-

ment inclinant cap el pendent superior.

Per a més resistència ha de ser plantat prop de la creu, en aquest punt i mitjançant un nus d'alosa col·loquem la nostra cinta de reunió, si pot ser de 100 o 120 cm, i mitjançant un mosquetó de seguretat ens autoaseguem, tenint present especialment els punts 2 i 3 abans tractats.

En determinades ocasions si no podem plantar fins la creu, posarem la cinta i el nus d'alosa el més a prop de terra, hem de ser conscients que no suportarà la mateixa càrrega com si estigués fins a la creu.

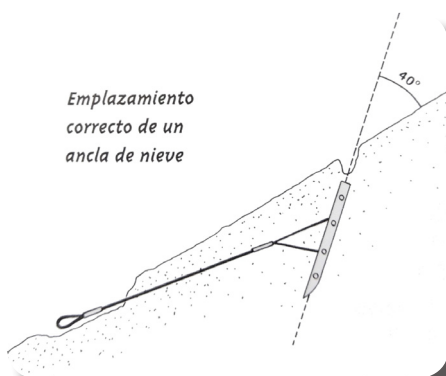
PIOLET EN T

Aquest sistema encara que sembli més laboriós de construir, la veritat és que amb pràctica es minimitza el temps emprat en el seu muntatge, i a favor té que resulta més resistent a suportar una càrrega.

Un cop compactada la zona, tracem una petita rasa amb la pala del piolet el més horitzontal possible i buidem fins a una profunditat que estarà en funció de la qualitat de neu, amb neu dura amb una mica més d'un pam en tindrem suficient, amb neu més tova la farem més profunda.

La rasa serà en vertical, a continuació mitjançant el pic del piolet traçarem un solc que partint del punt de profunditat de la rasa talli la neu, i formi la figura d'una T, col·loquem la cinta i el nus d'alosa utilitzant el mànec del piolet, i a continuació clavem a fons el pic del piolet a la rasa, de manera que treiem la cinta pel solc traçat i com en l'anterior cas, col·loquem un mosquetó de seguretat per autoasegurar-nos, tenint present especialment els punts 2 i 3 abans tractats.

Podem reforçar més la instal·lació, tapant la rasa horitzontal amb neu però

compte, amb neu de la part superior a la rasa i compactar.

DEAD - MAN (Traduït per ANCORA DE NEU)

Aquest sistema d'ancoratge reuneix les millors qualitats dels sistemes anteriors, és ràpid de muntar i resistent a suportar càrregues.

L'element consisteix en una placa de duralumini, muntat amb un cable trellatge d'acer, igual que els empotradors, acabat en un trau.

Compactar la zona i clavem el DEAD - MAN amb una lleugera inclinació cap a el pendent superior, en cas de trobar resistència a causa de la duresa de la neu, podem colpejar-la amb la creu de l'piolet, fins a la seva total introducció, a continuació mantenim la seva posició amb una mà i amb l'altra anem donant petites estirades del cable, aquest anirà tallant la neu fins a situar el trau a la superfície, col·locarem un mosquetó de seguretat per autoasegurar-nos, tenint present els punts 2 i 3 abans tractats.

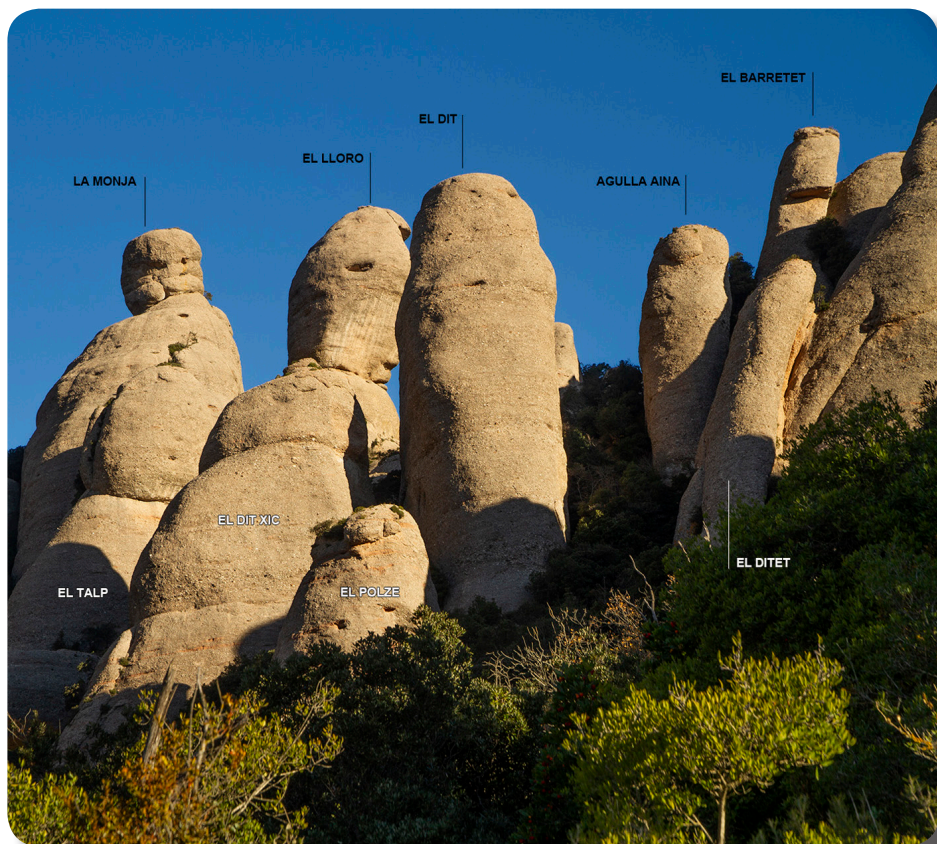
Imatges de el llibre de Màxim Múrcia
"Escalada en neu, gel i mixt" Ed. Desnivel

UNA AVENTURA MONTSERRATINA

Per Albert Iglesias

En Jordi Panyella va ésser un dels escaladors mítics dels anys quaranta-cinquanta. Ell va trepitjar diferents cims del nostre MONTSERRAT i també del Pirineu i d'altres regions. Se'l coneixia per la seva intrepidesa, valentia i atreviment, però, sobretot, per la seva visió per descobrir itineraris que suposaven la màxima dificultat reconeguda encara avui en dia.

Amb un material totalment obsolet, comparat amb el que avui disposem, s'enfrontava a tot.

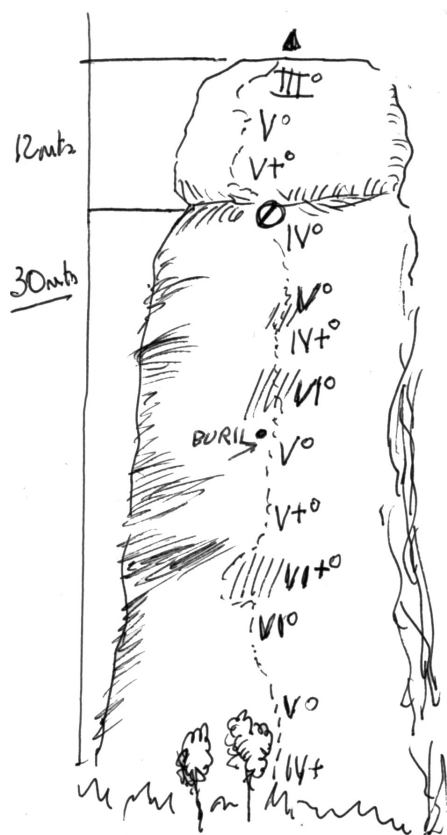
Una de les seves vies que eren més representatives era la via que ell va obrir a l'Agulla del "Dit". No més són quaranta metres fins el cim, però d'una dificultat sostinguda de cinquè i sisè grau sense cap tipus d'assegurança a tot el tram. Només un buril ronyós assegurava un dels passos més difícils, quasi a la meitat de la tirada. És impossible poder col·locar cap tipus d'invent per veure de facilitar l'ascensió. A uns vint metres del terra, mires avall i te n'adones de que caure des d'allí serà molt perillós per la integritat del capdavanter, però si mires amunt te n'adones dels metres de sofriment que encara queden. Total, una aventura sense retorn.

Un dissabte del mes d'agost de l'any 1968 i junt amb la meua muller (la Carme Torres) vàrem decidir d'intentar aquesta exposada ascensió. Estàvem molt forts i el desig d'enfrontar-nos a un repte d'aquell nivell ens donava gran satisfacció.

Aquell dia, recordo, feia molta calor, i després de superar el feixuc camí que des de "Can Massana" i passant pel refugi d'Agulles, ens anem arribant al peu del nostre destí. Mirat des de baix, i arran de paret, la perspectiva enganyava molt doncs tot veient-se molt vertical, una successió de petits balmats i lleugers extraploms no deixaven intuir per on atacar el començament de la via. A més, un parell d'arbres d'alzina tapaven encara més la

visió, ja que aquests estaven a fregar de la paret.

Un cop ja decidit per on hauria d'iniciar l'itinerari el primer contacte amb la roca aparentment no semblava massa complicat. Uns primers metres es

EL DIT D'AGULLES
VIA PANY

VI°

- PARET NORD -

deixaven fer fins que de sobte una franja llisa de preses et feia entendre que la cosa començava a ser més seriosa. Amb uns passos d'absolut equilibri vaig guanyar aquell tros tan complicat, però la continuació no es presentava gaire més agradosa

La primera bauma de les tres que hauríem de superar, feien que tots els meus sentits es concentrassin com d'una manera automàtica per veure de resoldre aquell nou problema que se'ns presentava. Per guanyar aquell extra-plom, es veia tan complicat, tant per la seva banda dreta com l'esquerra, ja que recte amunt era totalment impossible. Decidit d'intentar-ho per la dreta, ho provo, però he de recular. Per allí no és podria fer. Pel meu nivell allò no ho podia pas passar. Intento per l'altra banda, i mercès a l'ajuda d'un petit "merlet" (pedra) ho arribo a aconseguir. Dos metres més amunt m'enfronto a la segona balma, i aquesta està formada per un mur totalment llis i allí he de cercar, abans d'atacar-lo, un punt que pugui descansar els peus puig sembla que ells perdin força i necessito uns instants de relaxació. Al peu d'ella un buril em fa la sensació que deu trobar un naufrag quan troba un tronc per poder-se salvar. Encara molt rovellat, i una plaqueta molt gastada, aquell ferro donava la moral necessària per poder afrontar el nou compromís.

Qui un dia va col·locar aquest buril, algun escalador, de ben segur que

deuria passar tanta por com la que jo estava vivint. La nova balma s'atacava per el bell-mig, i la seva dificultat no baixava del sisè grau. Amb passos d'absolut equilibri aconsegueixo guanyar aquells metres tant difícils i així, després d'un tros més relaxant, arribo a una esquadra horitzontal que revolta l'agulla per aquella cara. Un parell d'escarpes ben clavades i segures permeten realitzar una segura reunió des d'aquell punt tant espadat.

La Carme, voluntariosa, de mica en mica va superant els metres ajudada per la tensió de la corda que jo controlo continuament. Supera els dos trams més complicats i fa la sensació de que no troba dificultat a cap tros de la seva escalada.

Ja reunits continuo el tram final, que és d'uns deu metres, també bastant difícils i així sense més problemes arribo al final de la nostra aventura. Un fort petó culmina per nosaltres aquesta feliç jornada, i ja encaminant-nos al punt d'on realitzarem el rappel, el meu record se'n va cap a la figura d'en PANYELLA, demostrant-me una vegada més la seva qualitat i envergadura realitzant aquesta primera, enfrontant-se amb una valentia sense límits, a aquesta perillosa ascensió.

Per a ell el nostre record.

Sempre he recordat aquesta escalada. La recomano a autèntics escaladors montserratins, que siguin valents i agosrats. Gaudiran!

CALENDARI D'ACTIVITATS MARÇ

Totes les sortides queden supeditades a les normes per la Covid que en cada moment estiguin vigents i per tant podran ser anul·lades o canviades de data a última hora, segons la situació.

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
2 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
4 dj	Cultura	Jardins i Parcs de Barcelona	Domènec Palau
13-14 ds i dg	Grup Jove	Calçotada. Ferrata – bici – escalada	Miguel - Bernat B.
14 dg	Muntanya	Sortides Familiars (lloc a determinar)	David Ortiz
17 dc	Muntanya	Dimecres al sol: Castelladral	Pere Mansilla
18 dj	Cultura	Jardins i Parcs de Barcelona	Domènec Palau
20 ds	Muntanya	Semprepodem: Montroig del Camp	Miquel Insausti
20-21 ds i dg	SEM	Posets	Miquel (miquelta-verna@gmail.com)
27 ds	Muntanya	Senderisme: Els Emprius	Domènec Palau
Tots els dimecres	AEC	Labors	Núria Gómez i Mari Guillén

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

SERRA DELS EMPRIUS (L'OBAC)

Dissabte: 27 de març 2021

Activitat: Excursió de muntanya per a sòcies i socis.

Temps: 4:0 h.

Distància: 7,500 km, circular

Desnivell: 334 +, 334 –

Recorregut: Fàcil/semi fàcil, passos aèris - circular

Trobada: 7:30 h. Local Agrupa,

2na hora trobada: 7:45 Fabra i Puig

Vocal: Domènec Palau 671 40 60 30

Portar: esmorzar i dinar

Transport: cotxes particulars. El cost de la benzina serà repartit entre tots els assistents, excepte el xofer.

Inscripcions: Cal notificar-ho al vocal via Whatsapp (671 40 60 30) indicant si es disposa o no de vehicle i quantes places.

Material: Calçat i roba de muntanya apropiada (segons la climatologia esperada), pals, aigua.

Recorregut: Punt de sortida Carretera BV-1221, Km.18,100 Camí de Sant Llorenç Savall a Mura, , Coll de Llor o de la Vall, Agulles de Finestrelles, Cau dels Emboscats, la Roca del Queixal Corcat, Serra dels Emprius, Serra de les Garses, L'Ocell de Pedra, (hi ha un pas una mica aeri), Casa la Vall, punt de sortida)

Important: La sortida queda subjecta a les normes vigents del coronavirus, i pot ser suspesa o canviada de data a última hora segons la situació.

És obligatori llegir les Normes Generals de les sortides de l'A.E.C. i el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació de les mateixes. Cal estar en possessió de la targeta de la FEEC.

SECCIÓ DE MUNTANYA SEMPREPODEM

Excursió a MONT-ROIG DEL CAMP – L'ARENY

Activitat: Excursió de muntanya per a socis i sòcies

Dia: dissabte 20 de març 2021

Lloc de trobada: 7:00 a l'Agrup

Transport: vehicles particulars.

Vocal: Miquel Insausti.

Inscripcions: Per inscriure's cal notificar-ho al vocal Miquel Insausti (667551041), indicant disponibilitat de vehicle i places.

Preu: El cost de la benzina serà repartit entre tots els assistents, exceptuant els xofers.

Distància: 16 km.

Desnivell: 800 m.

Horari aproximat: 5/6 h.

Dificultat: moderada

Itinerari: Mont-Roig del Camp, Velòdrom, Primer pont, rentador, mina de les nines, Areny, Coll Roig, Barranc de Rifà, Font d'en Solé, Les Creus, Església, Velòdrom
Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua, esmorzar i dinar

Apunts de l'excursió: Passarem per camps de conreu, voltants de l'ermita de la Roca i Areny amb trams equipats.

Normativa: és obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta activitat, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordem que els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer, o del que pugui passar.

SÓN D'OBLIGAT COMPLIMENT LES MESURES SANITÀRIES DAVANT EL COVID-19, comprovar la temperatura abans de sortir, portar mascareta en el vehicle i als llocs on no es pugui mantenir la distància de 2 metres, i ser curós en la neteja de mans.

DIMECRES AL SOL 17/03/21

*(Tornem a programar aquesta sortida
amb l'esperança que es pugui fer)*

**Castelladrall - Bauma Comaposada - Can Filaborres
- Tines de Can Reixes - Tomba antropomòrfica -
Font de l'Arç - (Pujada Turó dels Oliver, opcional)
- Mas Ronec-Castelladral**

Temps: 3h.

Distància: 6,5 km

Desnivell: 320 m

Recorregut fàcil, apta per tots els públics

Trobada: 7:30 h Padilla, 7:45 h Fabra i Puig

Vocal: Pere Mansilla 601 110 287

Portar: esmorzar, dinar a concretar

Transport cotxes particulars. El cost de la benzina serà repartit entre tots els assistents, exceptuant els xofers.

Inscripcions: Cal notificar-ho al vocal, indicant si es disposa o no de vehicle i quantes places.

Material: Calçat i roba de muntanya apropiada, pals, aigua per a tot el recorregut.

Important: La sortida queda subjecta a les normes vigents del Coronavirus, i pot ser suspesa o canviada de data a última hora segons la situació.

És obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'A.E.C. i el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordeu també que cal estar en possessió de la targeta de la FEEC.

NORMES GENERALS PER A TOTES LES SORTIDES DE L'A.E.C.

- La dificultat, les edats, les condicions mínimes, l'equip i material així com l'horari previst i desnivell, s'indicaran sempre en la informació de cada sortida.
- No obstant, cal tenir en compte que, com a activitats a l'aire lliure que són, les excursions no estan lliures de riscos per climatologia (insolacions, fred, neu, pluja, llamps, allaus, etc.), morfologia (mal d'alçada, desnivells, despenyaments, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.
- Els participants estan obligats a respectar durant tot el recorregut el medi natural.
- Les sortides disposen d'un pla d'emergència en base als telèfons mòbils dels participants i les instruccions dels vocals, que per raons de seguretat poden modificar la ruta i els horaris.
- L'Entitat posa a disposició dels participants un full de reclamacions, a la seu de l'Agrupació •

PROGRAMA PROVISIONAL 2021

SENDERISME

DATA	LLOC
27 de març	Els Emprius
24 d'abril	Rasos de Tubau
22 de maig	Puig de la Clapa
5 de juny	Collsuspina – Roc de Guàrdia
19 de juny	La Ribalera

SEMPREPODEM

DATA	LLOC
20 de març	Mont-Roig del Camp - L'Areny
17 d'abril	Els Empedrats a Moixeró
15 de maig	Puig Moscos – Puig Sistra
12 de juny	Vallter – Mantet
19 de juny	La Ribalera
17 de juliol	Pics de Coll-Roig

ALP SPORTS

BARCELONA

Av. Gaudí, 36
93 436 46 43

TOT PER L'ESQUÍ

15% descompte socis A.E.C.

TOT PER MUNTANYA

GRUP JOVE A.E.C. 2020-21

DATA		VOCALS	ACTIVITATS
Març	13 - 14	Miguel, Bernat B.	Calçotada (Ferrata Patacons, Bici, Escalada...)
Maig	22 - 23	Mar G, Xavi C, Pol B	Barranquisme
Juny	20	Cursa La Ribalera	
Juny	22 - 23	Cristina, Núria V.	Flama del Canigó

*** Els vocals convocaran les reunions prèvies de cada sortida entre una o dues setmanes abans de la realització d'aquesta, via grup de mail (grupjoveaec@googlegroups.com) i via WhatsApp.
Les reunions seràn online o presencials, segons la normativa vigent.

CALENDARI BTT

MES	DATA	LLOC	VOCAL
ABRIL	Dissabte 17 i diumenge 18	Montsant	Miquel I
JUNY	Dissabte 26 i diumenge 27	VALL FOSCA	Roger

Els vocals enviarn mail 15 dies abans recordant les dates, explicant les característiques de la sortida, horaris i transport.

És important que confirmem l'assistència a la sortida el més aviat possible per tal de poder organitzar la logística. Qualsevol proposta o modificació ho podem anar comentant.

Telèfons de contacte: **Anna: 650 178 949, Núria: 627 614 885**

Ciclistes, reserveu-vos les dates!!

D'ESQUÍ DE MUNTANYA 2021

DATA	SORTIDA	VOCAL
20/21 març	Posets	Miquel (miqueltaverna@gmail.com)
10/11 abril	Culfredes	Amat (amat92@gmail.com)
8/9 maig	Maladeta	Jordi (jvillea32@gmail.com)
22/24 maig	Vignemale	Bernat (bernats@gmail.com)
5/6 juny	Tapou	Rafa (alalbos@yahoo.es)

Si podem també organitzar alguna cosa per Setmana Santa amb activitats de tot tipus. Ja us n'anirem informant. Engresqueu-vos, que com més serem més riurem!!

Per aquells que comenceu, o que ja teniu una colla d'anys i esquiares a les cames, a les sortides més tècniques s'intentarà oferir alternatives més tranquil·les per la mateixa zona.

Recordem que per poder assistir a les sortides cal disposar d'ARVA, pala i sonda i que a l'Agrupació en tenim per llogar (15€ el cap de setmana + 30€ de fiança)

CALENDARI SORTIDES FAMILIARS

A la reunió que es va fer el passat 29 de setembre, es va decidir el calendari de sortides per aquesta temporada, que us presentem a continuació:

DATA	VOCAL
14 de març	David Ortiz
25 d'abril	Francesc Estanyol
6 de juny	Pere Carrascal

A més vam parlar que, de cara a finals de juny o inicis de juliol, potser podríem buscar algun lloc per anar a passar un parell de dies.
Per a més informació, poseu-vos en contacte amb en Bernat Ruiz (bernats@gmail.com), que coordina aquestes activitats.

CALENDARI 2021

ALPINISME

FORMACIÓ	TEÒRICA	PRÀCTICA	LOCAL
CURS NIVELL I	3, 10 i 17 de març	6 i 7, 13 i 14 de març	UECG
CURS NIVELL II	7, 14 i 21 d'abril	10 i 11, 17 i 18 d'abril	CEE
TÉCN. PROG. GLACIAR I AUT.	28 d'abril	1 i 2 de maig	AEC

ESQUÍ DE MUNTANYA

CURS NIVELL II	10, 17 i 24 de març	13 i 14, 20 i 21 de març	AEC
MONOGRÀFIC FORA PISTA	15 de desembre	18 i 19 de desembre	UECG

PROGRESSIÓ PER CRESTES

MONOGRÀFIC	9 de juny	12 i 13 de juny	FEB
MONOGRÀFIC	29 de setembre	2 i 3 d'octubre	FEB

ESCALADA EN ROCA

CURS NIVELL I	5, 12, i 19 de maig	8 i 9, 15 i 16 de maig	UECG
CURS NIVELL II	13, 20 i 27 d'octubre	16 i 17, 23 i 24 d'octubre	CEE

EXCURSIONISME

CURS NIVELL I	29 setembre, 6 i 13 d'octubre	2 i 3, 9 i 10 d'octubre	AEC
---------------	-------------------------------	-------------------------	-----

DESCENS DE BARRANCOS

MONOGRÀFIC	30 de juny	3 i 4 de juliol	FEB
------------	------------	-----------------	-----

FERRADES

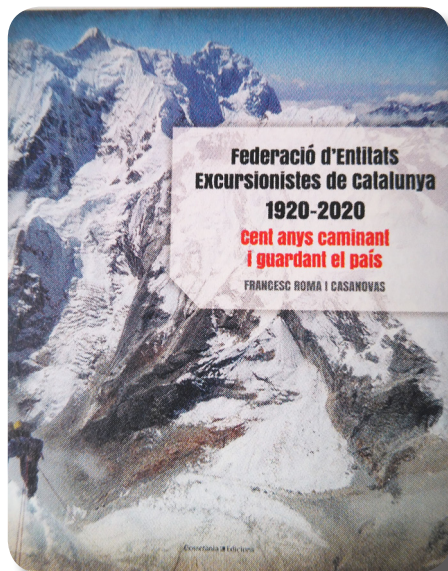
MONOGRÀFIC	16 juny	19 i 20 de juny	CEE
------------	---------	-----------------	-----

LLIBRE CENTENARI DE LA FEEC

L'any 2020 en va fer 100 de la fundació de la Lliga de Societats Excursionistes de Catalunya, antecessora de l'actual FEEC. És per això que s'acaba de publicar el llibre del centenari de la FEEC.

Es tracta d'una obra extensa i ben documentada per l'historiador de l'excursionisme Sr. Francesc Romà i Casanovas. Amb text i fotografies repassa des dels seus inicis tota la història de la FEEC, resultant un document ben valuós per la història de l'excursionisme a Catalunya.

A la nostra biblioteca disposem d'un exemplar, que ens ha fet arribar la pròpia Federació.

AVÍS IMPORTANT: BUTLLETÍ ONLINE

Les actuals circumstàncies de la pandèmia estan ocasionant a l'Agrupació una notable disminució dels ingressos, això fa que haguem de ser especialment curosos en la economia.

Per això hem pensat que ara és un bon moment per a potenciar més el Butlletí online per tal de reduir despeses d'impremta i enviament.

Per altra banda, així també col·laborem amb la reducció de residus i protecció de la natura.

Preneu nota doncs, que a partir del proper mes d'abril, el butlletí serà per defecte, només online per a tothom.

No obstant no volem privar als socis que ho desitgin, de seguir rebent-lo en paper. Qui així ho vulgui caldrà que ho comuniqui de forma expressa per correu electrònic a butlleti@aec.cat abans del 15 de març.

Per tant, si en aquesta data no hem rebut el vostre avís en contra, entendrem que esteu d'acord en deixar de rebre el butlletí en paper.

Agraïm per avançar la vostra comprensió.

ALTES DEL MES DE DESEMBRE

Adam Carrera Albesart

Diana Quiroga Palacios

Lluís Sàrrias Monton

Eric Jané Quiroga

Xavi Vallcorba López

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

PAGAMENTS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar **SEMPRE** nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butleti@aec.cat

ere@aec.cat
caiac@aec.cat
comunicacio@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat

laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

LA RIBALERA 2021

La Ribalera 2021 ja està en marxa. La comissió organitzadora ja té l'estructura dissenyada per a la 9ª edició d'aquesta Cursa per Alta Muntanya, que es farà el **20 de juny de 2021**. Tots els voluntaris/es, col·laboradors/es i corredors/es ja podeu reservar la data d'aquest cap de setmana. Fins aviat!!

COMUNICAT IMPORTANT

NOU HORARI

DEGUT A L'ACTUAL COJUNTURA I REESTRUTURACIÓ SETMANAL
ELS DIVENDRES L'ENTITAT ROMANDRÀ TANCADA
L'HORARI SERÀ DONCS
DE DILLUNS A DIJOUS: 06:30 h A 21:00 h

Pujant al turó del Pollo (foto: Rosa M. Sàler)

Font de la Rabassada (foto: Domènec Pratáu)

Tibidabo (Foto: Conxita Güell)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a dijous de les 18:30 a 21:00 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

2013

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioexcatatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Rosa M. Soler, Domènec Palau, Javier Aznar, Joan Tarruella, Miquel Insausti, Pep Molinos, Àngel Porras, Francina Torrent, Joan Codina, Anna Viola, Conxita Güell, Joan Tarruella, Jordi Pino, Alber Iglesias.